Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

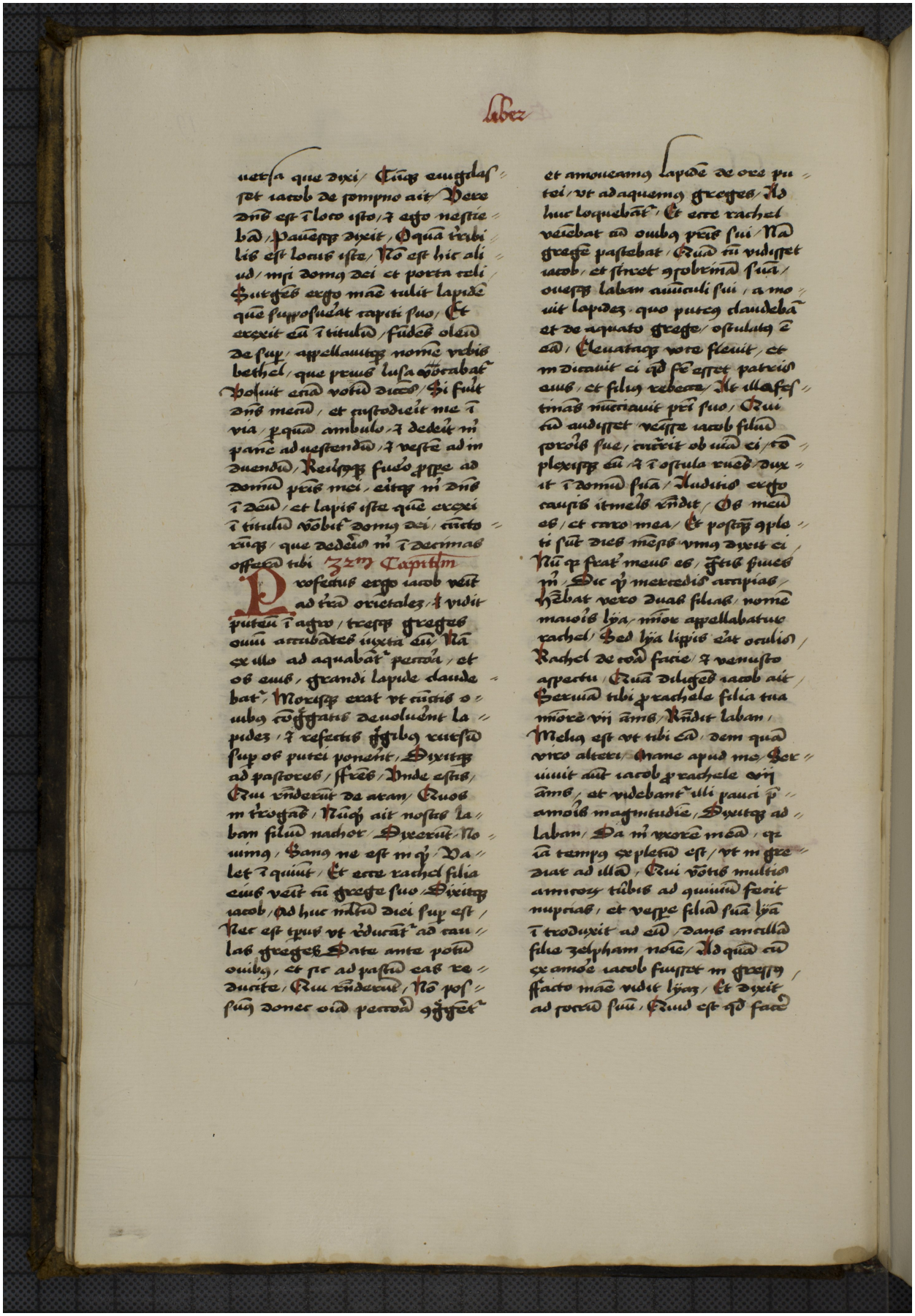

uersa que dixi / Cumq; euigilas
set iacob de somno ait / Vere
dnus est in loco isto / et ego nesci
ebam / Pauensq; dixit / Quam terribi
lis est locus iste / Non est hic ali
ud / nisi domus dei et porta celi /
Surgens ergo mane tulit lapidem
quem supposuerat capiti suo / Et
erexit eum in titulum / fudens oleum
de sup / appellauitq; nomen ciuitatis
bethel / que prius luza uocabat
Voluit eum votum dicens / Si fuit
dnus mecum / et custodierit me in
via / qua ambulo / et dederit mi
panem ad uescendum / et uestem ad in
duendum / Reuersusq; fuero prospere ad
domum patris mei / erit mi dnus
in deum / et lapis iste quem erexi
in titulum uocabitur domus dei / cuncta
cumq; que dederit mi decimas
offeram tibi

Xxm Capitulum

Profectus ergo iacob venit
ad terram orientalem / et uidit
puteum in agro / tresq; greges
ouium accubantes iuxta eum / Na
ex illo ad aquabantur pecora / et
os eius / grandi lapide claude
batur / Moresq; erat vt cuncti o
uibus congregatis deuoluerent la
pidem / et refectis gregibus rursum
sup os putei ponerent / Dixitq;
ad pastores / fratres / Unde estis /
Illi responderunt de haran / Quos
in troqat / Nunq; ait nostis la
ban filium nachor / Dixerunt / No
nimus / Sanus ne est mi q; / Va
let inquit / Et ecce rachel filia
eius venit cum grege suo / Dixitq;
iacob / Ad huc multum dici sup est /
Nec est tempus vt educantur ad cau
las greges / Date ante potum
ouibus / et sic ad pastum eas re
ducite / Illi responderunt / Non pos
sumus donec omnis pecora congregen
tur et amoueamus lapidem de ore pu
tei / vt adaquemus greges / Ad
huc loquebantur / Et ecce rachel
veniebat cum ouibus patris sui / Na
grege pascebat / Quam cum uidisset
iacob / et sineret gremium suum /
osculatus laban auunculi sui / a mo
uit lapidem / quo puteus claudebatur
et de aquato grege / osculatus eam
est / Eleuatisq; voce flenit / et
nuntiauit ei quod sororis esset patruus
eius / et filius rebecce / At illa festi
nans nuntiauit patri suo / Qui
cum audisset nepotem iacob filium
sororis sue / cucurrit obuiam ei / com
plexusq; eum / et osculatus multum / dux
it in domum suam / Narrauitq; ei cuncta
casus itineris sui / Os meum
es / et caro mea / Et postquam ple
ni sunt dies menses vnum dixit ei /
Nunquid frater meus es / gratis seruies
mihi / Dic quam mercedem accipias /
Habebat uero duas filias / nomine
maiorem lia / minor appellabatur
rachel / Sed lia lippis erat oculis /
Rachel decora facie / et uenusto
aspectu / Cuius diligens iacob ait /
Seruiam tibi pro rachele filia tua
minore vii annis / Ait laban /
Melius est vt tibi eam dem quam
cuiquam alteri / Mane apud me / Ser
uiuit ergo iacob pro rachele vii
annis / et uidebantur illi pauci pro
amoris magnitudine / Dixitq; ad
laban / Da mihi uxorem meam / quia
iam tempus expletum est / vt in gre
diar ad illam / Qui uocatis multis
amicorum tubis ad quiuium fecit
nupcias / et uesperi filiam suam lia
introduxit ad eum / Dans ancillam
filiam zelpham nomine / Ad quam cum
ex amore iacob fuisset in gressus /
facto mane uidit liam / Et dixit
ad socerum suum / Quid est quod fecis